Lietas arhīva Nr. CA-0109-18/12
ECLI:LV:VAT:2018:0627.C39119916.1.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Valmierā 2018.gada 27.jūnijā

Vidzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.Cera,
tiesnese S.Bakmane, tiesnesis M.Lapiņš,
sekretāre S.Ābola-Kalniņa,
piedaloties prasītājas SIA /Nosaukums A/ pārstāvim zvērinātam advokātam Sandim Bērtaitim un atbildētājas SIA /Nosaukums B/ pārstāvei zvērinātai advokātei Inesei Ķikutei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA /Nosaukums A/ prasībā pret SIA /Nosaukums B/ par parāda piedziņu sakarā ar prasītājas SIA /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Valmieras rajona tiesas 2017.gada 6.jūnija spriedumu.

Aprakstošā daļa

SIA /Nosaukums A/ 2016.gada 16.decembrī cēlusi tiesā prasību pret SIA /Nosaukums B/ (4.-10.lpp.), lūdzot piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai parādu 26 580,54 EUR un visus tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota uz Civillikuma 1587., 1812., 1590.pantu.

Norādīts, ka prasītāja ir šokolādes produktu ražotāja Latvijas Republikā, kas pārdod vairumtirdzniecībā un mazumtirdzniecībā savus ražotos produktus ar preču zīmi /Nosaukums C/.

Atbildētāja ir biznesa inkubācijas pakalpojumu sniedzēja Latvijas Republikā, kura sniedz atbalsta pakalpojumus maziem un vidējiem uzņēmumiem.

2014.gada 21.februārī prasītāja uzņemta Valmieras Biznesa un inovāciju inkubatorā, 2014.gada 14.martā atbildētāja un prasītāja noslēgušas inkubatora līgumu Nr.2.3.3./14/06.

Saskaņā ar inkubatora līgumu, lai sniegtu atbalsta pakalpojumus prasītājai, tika noslēgti līgumi starp atbildētāju, prasītāju un apakšuzņēmējiem par pakalpojumu sniegšanu prasītājai:

1. 10.06.2014.līgums Nr.2.3.4./14/48 ar apakšuzņēmēju /pers. C/ par receptūras izstrādi prasītājas produktiem, pieņemšanas – nodošanas akts parakstīts 2014.gada 1.augustā;

2. 27.06.2014.līgums Nr.2.3.4./14/55 ar apakšuzņēmēju SIA /Nosaukums D/ par prasītājas mājas lapas un interneta veikala dizaina izstrādi, pieņemšanas – nodošanas akts parakstīts 2014.gada 3.augustā;

3. 09.07.2014.līgums Nr.2.3.4./14/79 ar apakšuzņēmēju /pers. D/ par izstrādātājas prasītājas produktu pozicionēšanu tirgū un sniegtajiem dizaina konsultācijas pakalpojumiem, pieņemšanas – nodošanas akts parakstīts 2014.gada 31.jūlijā;

4. 09.07.2014.līgums Nr.2.3.4./14/78 ar apakšuzņēmēju SIA /Nosaukums E/ par prasītājas produktu pozicionēšanu tirgū un sniegtajiem dizaina konsultācijas pakalpojumiem, pieņemšanas – nodošanas akts parakstīts 2014.gada 28.jūlijā.

Pie katra no iepriekšminētajiem līgumiem ar apakšuzņēmējiem atbildētāja un prasītāja divpusēji noslēgušas līgumu par savstarpējiem norēķiniem (līgums Nr.7.6/14/51 (08.07.2014), līgums Nr.7.6/14/52 (08.07.2014), līgums Nr.7.6/14/54 (09.07.2014) un līgums Nr.7.6/14/57 (09.07.2014)), kas noteica prasītājai pienākumu iemaksāt atbildētājai priekšfinansējumu šajos pakalpojuma līgumos paredzēto pakalpojumu priekšapmaksai, bet atbildētājai - pienākumu atgriezt prasītājai tās veiktos maksājumus pēc tam, kad valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" (turpmāk spriedumā - LIAA) ir atlīdzinājusi atbildētājai attiecīgo prasītājai sniegto pakalpojumu izmaksu daļu.

Norādīts, ka atbilstoši savstarpējo norēķinu līgumiem prasītāja bija iemaksājusi atbildētājai saskaņā ar tā izrakstītajiem rēķiniem 39 636,71 EUR.

Atbildētāja norādījusi, ka nav saņēmusi pilnu atmaksu no LIAA par prasītājai sniegtajiem pakalpojumiem, tāpēc atbildētājai nav pienākums atgriezt prasītājas norādīto naudas summu par priekšfinansējumu. Norādīts, ka iepirkuma līguma ietvaros pieejamais finansējums atbildētājai ir par 50 339,20 EUR mazāks nekā atbildētājas kopējā faktiski pieprasītā summa no LIAA.

Līdz ar to uz 2015.gada 31.decembri LIAA bija apstiprinājusi un attiecinājusi izdevumus prasītājai par kopējo summu 21 967,39 EUR, neieskaitot pievienotās vērtības nodokli, un LIAA bija izmaksājusi visu iespējamo finansējumu atbildētājai saskaņā ar iepirkuma līgumu.

Atbildētājai bija pienākums līdz 2016.gada 6.janvārim atmaksāt prasītājai 26 580,54 EUR. Parādu veido LIAA apstiprinātie un attiecinātie prasītājas izdevumi:

1) 27.06.2014.līgums Nr.2.3.4/14/55 par web lapas un interneta veikala dizaina sagatavošanu, kur apstiprinātie izdevumi bija 14 038 EUR, pievienotās vērtības nodoklis 2947,98 EUR;

2) 09.07.2014.līgums NR.2.3.4/14/78 par dizaina konsultācijām, kur apstiprinātie izdevumi bija 2396,39 EUR, pievienotās vērtības nodoklis 497,57 EUR;

3) 09.07.2014.līgums Nr.2.3.4/14/79 par dizaina konsultācijām, kur apstiprinātie izdevumi bija 3200 EUR, pievienotās vērtības nodoklis 672 EUR;

4) 10.06.2014.līgums Nr.2.3.4/14/48 par tehnoloģiskām konsultācijām, kur apstiprinātie izdevumi bija 2360 EUR,

pievienotās vērtības nodoklis 495,6 EUR.

Tā kā atbildētāja savu pienākumu nav izpildījusi, tad prasītāja uzskata, ka saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu prasītājai pret atbildētāju ir prasības tiesība par savstarpējo norēķinu līgumu izpildīšanu.

Rakstveida paskaidrojumā par prasību atbildētāja SIA /Nosaukums B/ (1.sēj. 99.-100.lpp.; 112.-114.lpp.) norādījusi, ka prasību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Atbildētāja savu pienākumu, attiecībā par līdzekļu atgriešanu prasītājai, ir godprātīgi izpildījusi pilnībā atbilstoši noslēgtajos līgumos noteiktajam, pamatojoties uz valsts aģentūras "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" veiktajām izmaksām saistībā ar prasītājai sniegtajiem pakalpojumiem.

Atbildētāja uzskata, ka ja kaut kādu iemeslu dēļ valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" nav izmaksājusi atbildētājai līdzekļus, kas paredzēti par prasītājai sniegto atbalsta pakalpojumu izmaksu atlīdzināšanai, tad atbildētājai nav radies pienākums starpību segt no saviem līdzekļiem, jo atbildētāja, attiecībā par līdzekļu izmaksu prasītājai, darbojusies tikai un vienīgi kā starpnieks starp valsts aģentūru "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" un prasītāju inkubatora pakalpojumu sniegšanas jomā.

Iepirkuma līguma ietvaros atmaksātais finansējums ir par 50 339,20 EUR mazāks, nekā atbildētājas kopējā faktiski pieprasītā summa no LIAA. Minētais apstāklis kalpo par pierādījumu atbildētājas argumentiem par to, ka atbildētāja nebija saņēmusi visu paredzēto finansējumu saistībā ar 2009.gada 4.augustā noslēgto iepirkuma līgumu Nr.IEP-09/35 par biznesa inkubācijas pakalpojumu sniegšanu, līdz ar to tai nebija iespējams pilnībā norēķināties ar prasītāju saistībā ar tās izdarīto priekšfinansējumu.

Ar Valmieras rajona tiesas 2017.gada 6.jūnija spriedumu SIA /Nosaukums A/ prasība pret SIA /Nosaukums B/ par parāda piedziņu noraidīta.

Tiesa nospriedusi piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai izdevumus advokāta palīdzības samaksai 609,84 EUR.

No lietā esošā atbalsta finansējuma un veikto maksājumu pārskata tiesa secinājusi, ka SIA /Nosaukums A/ līgumu, kas noslēgti ar apakšuzņēmējiem, kopējā summa bez pievienotās vērtības nodokļa bijusi 143004,83 EUR no kuriem uzņēmums saskaņā ar līgumu pats veicis 20 % apmaksu jeb 25 600,98 EUR, savukārt atbalsta finansējums saņemts 117 403,85 EUR apmērā, bez pievienotās vērtības nodokļa. Minētā summa tikusi izmaksāta prasītājai, jo atbildētāja bija atguvusi to no LIAA un tādējādi attiecīgi bija varējusi pārskaitīt prasītājai.

Tiesa norādījusi, ka no atbalsta finansējuma un veikto maksājumu pārskata redzams, ka saistībā ar līgumiem, kas noslēgti ar apakšuzņēmējiem, 9960 EUR apmērā netika attiecināti uz ar apakšuzņēmējiem noslēgto līgumu samaksas izpildi.

Spriedumā norādīts, ka piešķirtā atbalsta no apmērs bijis 80 % jeb 34 197,68 EUR, no kuriem LIAA uz līgumu izpildi neattiecināja 9960 EUR, tādejādi attiecināmās summas starpība bijusi 24 237,68 EUR. Tajā pašā laikā prasītāja bija veikusi mazāku priekšfinansēšanas rēķinu apmaksu 32 757,61 EUR apmērā (nevis 42 747,11 EUR), no kuriem LIAA nebija attiecinājusi 9960 EUR, līdz ar to prasītājai teorētiski izmaksājamās summas apmērs bija 22 797,61 EUR bez pievienotās vērtības nodokļa.

Lietā nav strīda, ka prasītāja apmaksājusi priekšfinansēšanas rēķinus: 11.07.2014. Nr.P63, P64, P65, P66, P67 32 757,61 EUR apmērā, bez pievienotās vērtības nodokļa, kas izriet no ar apakšuzņēmējiem /pers. C/, SIA /Nosaukums D/, /pers. D/ un SIA /Nosaukums E/ noslēgtajiem līgumiem. Tā kā ne visos gadījumos atbildētāja bija pieprasījusi visus rēķinus apmaksāt avansā, tad bija pieļaujams, ka prasītāja priekšfinansēšanas rēķinus apmaksājusi mazākā, tas ir, 32 757,61 EUR apmērā bez pievienotās vērtības nodokļa.

Norādīts, ka lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājai ir pienākums atmaksāt prasītājai 26 580,54 EUR, kurus prasītāja kā samaksāto priekšfinansējumu nav atguvusi.

Tiesa konstatējusi, ka, jumta līguma ietvaros neizdodoties sasniegt mērķi - jaunradīto darba vietu skaitu, LIAA samazinājusi kopumā pieejamā finansējuma apmēru. Pieejamais finansējums, kas izmaksāts atbildētājai visa līguma ietvaros, bija samazināts par 50 339,20 EUR, līdz ar ko arī atbildētājai nebija iespējams izmaksāt prasītājai visu pienākošos atbalsta maksājumu.

Konstatēts, ka no LIAA tika saņemti papildus līdzekļi 2046,52 EUR bez pievienotās vērtības nodokļa jeb 2476,29 EUR ar pievienotās vērtības nodokli. Minēto summu atbildētāja proporcionāli sadalījusi un izmaksājusi visiem atbalsta ņēmējiem (uzņēmumiem), ar kuriem bija noslēgti inkubatora līgumi. Tā kā proporcionāli attiecībā pret citiem uzņēmumiem prasītājai bija paredzēts vislielākais atbalsts, tad no 2046,52 EUR tai izmaksāti 677,53 EUR bez pievienotās vērtības nodokļa jeb 819,81 EUR ar pievienotās vērtības nodokli.

Tiesa atzinusi, ka ar visiem lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem ir pierādīts, ka atbildētājas pienākums izmaksāt prasītājai summu 22 120,08 EUR bez pievienotās vērtības nodokļa jeb 26 765,30 EUR ar pievienotās vērtības nodokli, iestājas tikai pēc tam, kad LIAA ir atlīdzinājusi atbildētājai attiecīgo prasītājai sniegto pakalpojumu izmaksu daļu. Proti, atbildētāja atgriež prasītājai piecu darba dienu laikā pēc tam, kad LIAA ir atlīdzinājusi operatoram (atbildētājai) attiecīgo uzņēmumam sniegto pakalpojumu izmaksu daļu. Minēto samaksas kārtību nav apstrīdējusi arī pati prasītāja, prasības pieteikumā atsaucoties uz savstarpējo norēķinu līguma 2.punktu.

Tiesa atzinusi, ka atbildētāja bija iesniegusi pietiekamu pierādījumu apjomu, lai pierādītu, ka nav pārkāpusi noslēgto līgumu nosacījumus.

Prasītāja SIA /Nosaukums A/ iesniegusi apelācijas sūdzību (134.-135.lpp.), lūdzot apmierināt prasību par parāda 26 580,54 EUR piedziņu no atbildētājas, kā arī piedzīt no atbildētājas par labu prasītājai visus tiesāšanās izdevumus.

Prasītāja uzskata, ka tiesa ir sniegusi nepareizu lietas apstākļu juridisko novērtējumu, proti, tiesa ir konstatējusi, ka atbildētajai jumta līguma ietvaros ar LIAA tika samazināts kopumā pieejamais finansējums atbalsta saņēmējiem, jo netika sasniegts jumta līguma mērķis - jaunradīto darba vietu skaits.

Tiesa nav ņēmusi vērā, ka jumta līguma prasību izpilde no atbildētājas puses ir bijusi tikai un vienīgi atbildētājas atbildība, līdz ar to fakts, ka atbildētāja nav pienācīgi izpildījusi visus priekšnoteikumus, lai saņemtu atbalstu pilnā apmērā, nevar būt par pamatu tam, ka prasītāja nesaņem tai pienākošos atbalsta pasākumus. Atbildētāja bija atbildīga gan par jumta līguma pienācīgu izpildi, gan par to, ka inkubatora līguma ietvaros prasītāja saņem visu atbalsta finansējumu ar nosacījumu, ka prasītāja ir izpildījusi no savas puses visas saistības. Prasītāja uzskata, ka tiesa ir ignorējusi faktu, ka atbildētājas darbības rezultātā, kas izpaudās kā jumta līguma nepienācīga izpilde, prasītāja nav atguvusi tās samaksātos naudas līdzekļus.

Tiesa spriedumā norādījusi, ka saskaņā ar minētajiem līgumiem atbildētāja uzņēmusies starpniecības pakalpojumu, tāpēc pie

šādiem lietas apstākļiem atbildētāja nav pārkāpusi noslēgtos līgumus. Prasītāja uzskata, ka atbildētāja nav bijusi starpnieks klasiskā izpratnē, bet gan ir bijusi pakalpojumu sniedzēja, kura bija uzņēmusies zināmas saistības gan pret LIAA , gan pret atbalsta saņēmējiem.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka saskaņā ar jumta līgumu atbildētāja bija apņēmusies LIAA piešķirto atbalsta finansējumu piešķirt atbalsta saņēmējiem, kas atbilst noteiktiem kritērijiem. Atbildētāja nodrošina, ka atbalsta intensitāte prasītājai ir 80 % apmērā.

Atbildētāja ir atbildīga par sniegto atbildētājas pakalpojumu atbalsta intensitātes piemērošanu un uzraudzību saskaņā ar Ministru kabineta 2008.gada 7.oktobra noteikumiem Nr.835 "Noteikumi par darbības programmas "Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3.2.1.aktivitāti "Biznesa inkubatori" prasībām (inkubatora līguma pielikuma Nr. 5 3.1.punkts).

Saskaņā ar inkubatora līguma 8.4.punktu, atbildētāja ir pilnībā atbildīga par līguma pārkāpšanu un par zaudējumiem, kuri radušies tās vainas dēļ.

Atbildētājai bija pienākums nodrošināt, ka prasītāja saņem visus tai paredzētos atbalsta maksājumus atbilstoši inkubatora līgumā noteiktajai atbalsta intensitātei, un tai bija pienākums uzraudzīt, vai visi atbalsta saņēmēji atbilst normatīvo aktu prasībām, nodrošinot, ka atbildētāja izpilda jumta līgumā noteiktās prasības visa atbalsta saņemšanai un tālākai izmaksai atbalsta saņēmējiem, tajā skaitā, prasītājai.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, pat ja tiesa uzskatījusi, ka atbalsta saņēmējiem bija jāuzņemas zināma līdzatbildība sakarā ar atbalsta samazinājumu, tiesa nav konstatējusi faktu, ka atbildētāja būtu rīkojusies nevienlīdzīgi attiecībā pret visiem atbalsta saņēmējiem. Kā atzinis atbildētājas pārstāvis tiesas sēdē, tad daļai no atbalsta saņēmējiem bija izmaksāts atbalsta maksājums pilnā apmērā, savukārt citai daļai (ieskaitot prasītāju) - nebija, jo šai pēdējai daļai atbalsta maksājums no LIAA puses tika apstiprināts vēlāk. Līdz ar to prasītāja uzskata, ka šajā situācijā, kad atbildētāja nebija izpildījusi visas jumta līgumā noteiktās saistības pret LIAA", atbildētājai nebija tiesiska pamata selektīvi daļai no atbalsta saņēmējiem izmaksāt visu atbalsta finansējumu, bet pārējai daļai - tikai daļēji.

Rakstveida paskaidrojumā par apelācijas sūdzību atbildētāja SIA /Nosaukums B/ (1.sēj.144.lpp.) norādījusi, ka spriedumu uzskata par taisnīgu, likumīgu un pamatotu, savukārt iesniegto apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu pilnā apmērā.

Spriedumā pamatoti atzīts, ka attiecībā pret prasītāju atbildētāja ir izpildījusi visus no inkubatora līguma izrietošos pienākumus. Lietai nav pievienoti rakstveida pierādījumi, kas liecinātu par jebkādiem pārkāpumiem no atbildētājas puses.

Norādīts, ka arī no LIAA sniegtajām atbildēm saistībā par neizmaksātajām summām nav konstatējams, ka tieši atbildētājas darbību rezultātā LIAA bija samazinājusi izmaksājamā finansējuma apmēru. Atbalsta pakalpojumu izmaksu atlīdzināšana samazināta no atbildētājas neatkarīgu iemeslu dēļ un atbildētāja nevar uzņemties atbildību par finansējuma samazinājumu.

Prasības pieteikumā nebija ietverti juridiski pamatoti argumenti, kas norādītu uz atbildētājas vainu un vai prettiesisku rīcību, kā rezultātā LIAA samazinājusi atbalsta pakalpojumu izmaksu atlīdzināšanai piešķirtos naudas līdzekļus.

Atbildētāja norādījusi, ka tai loma saistībā ar naudas plūsmu starp LIAA un komersantu (prasītāju) ir starpnieka nozīme. Atbildētājas rīcībā nekad nav bijuši naudas līdzekļi, kurus tā varētu izsniegt uzņēmumiem to uzņēmējdarbības nodrošināšanai – atbildētājas pienākums bija nodrošināt, lai biznesa inkubatorā tiktu iekļauti tikai noteikumiem atbilstoši komersanti, sniegt tiem nepieciešamo atbalstu (telpu noma, komunikāciju pakalpojumi, biznesa vadības konsultācijas, sadarbības organizēšana, personāla atlases organizēšana, u.c.) un saņemot naudas līdzekļus no LIAA, tos pārskaitīt attiecīgajam komersantam.

Atbildētājas kompetencē nekad nav bijusi lēmumu pieņemšana par izdevumu (naudas līdzekļu) attiecināšanu uz ar apakšuzņēmējiem noslēgto līgumu samaksas izpildi. Arī šajā gadījumā LIAA dažādu iemeslu dēļ noteikta apmēra izdevumus nebija iekļāvusi kopējā atbalsta finansējuma maksājumā, taču atbildētāja par to nenes atbildību un tai nav pienākums atlīdzināt neizmaksāto starpību, šādu pienākumu neparedz neviens no līgumiem.

Tiesas sēdē prasītājas SIA /Nosaukums A/ pārstāvis zvērināts advokāts Sandis Bērtaitis apelācijas sūdzību un prasību uzturēja, pamatojoties uz tajās minētajiem argumentiem un apsvērumiem. Paskaidroja, ka biznesa inkubatora operators ir atbildīgs par atbalsta pakalpojumu sniegšanu un ir atbildīgs par biznesa rādītāju sasniegšanu, tai skaitā, noteiktu darba vietu radīšanu. Atbildētājai arī ir jāuzņemas atbildība, neiegūstot pilnu finansējumu no LIAA. Tas neatbrīvo pakalpojuma sniedzēju no komplekso pakalpojumu, kas ir arī atbalsta summas izmaksa, veikšanas. Prasītāja ir izpildījusi saistības, samaksājusi priekšfinansējumu, kamdēļ atbildētājai jāizpilda savas saistības un jāizmaksā atbalsta atlīdzība.

Atbildētājas SIA /Nosaukums B/ pārstāve zvērināta advokāte Inese Ķikute apelācijas sūdzību un prasību neatzina. Paskaidroja, ka LIAA ir samazinājusi atbalsta apmēru, jo nav sasniegti rādītāji par 2012. un 2013.gadu. Šis atbalsta samazinājums neattiecas uz 2014.gadu. LIAA ieturētā summa ir pamats tam, kamdēļ nav izmaksāta visa atbalsta summa prasītājai. Uz līguma ar prasītāju noslēgšanas brīdi atbildētāja jau rēķinājās, ka viss sākotnēji pielīgtais finansējums būs samazināts. Arī puses savstarpēji ir vienojušās, ka atbalsta summas tiks pārskaitītas tikai pēc tam, kad tās tiks saņemtas no LIAA.

Motīvu daļa

Tiesa, uzklausījusi lietas dalībnieku paskaidroto, iepazinusies ar lietas materiāliem, izvērtējusi pierādījumus lietā, uzskata, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Tiesa atzīst zemākās instances tiesas spriedumā ietverto pamatojumu par pareizu, pilnībā pietiekamu un pievienojas tam (Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa). Tiesa izskata lietu tādā apjomā, kā norādīts apelācijas sūdzībā (Civilprocesa likuma 426.pants), un atzīst, ka apelācijas sūdzībā minētie apsvērumi un iebildumi nav pamats pretēja vai atšķirīga sprieduma taisīšanai.

2009.gada 4.augustā Valsts aģentūra "Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" (turpmāk - LIAA) un/Nosaukums B/tagad SIA /Nosaukums B/) noslēgusi iepirkuma līgumu par biznesa inkubācijas pakalpojumu sniegšanu Nr. IEP - 09/35 (1.sēj.176.-212.lpp.). Līguma priekšmets ir biznesa inkubatora operatora pakalpojumu sniegšana atbilstoši tehniskajai specifikācijai un iesniegtajam piedāvājumam (2.pielikums). Līguma 2.2.un 2.3.punktā norādīti biznesa inkubatora sniegtie minimālie un papildus pakalpojumi inkubatorā iekļautajiem komersantiem atbilstoši tehniskajai specifikācijai un finanšu

piedāvājumam. Atbildētāja SIA /Nosaukums B/ apskatāmajā laika periodā bija Valmieras Biznesa un inovāciju inkubatora operatore.

Iepriekš minētā līguma 3.punktā noteikts, ka līguma kopējā summa par pakalpojumu sniegšanu ir 1 922 681,61 Ls jeb 2 735 729,46 EUR , ko pasūtītājs jeb LIAA izmaksā operatoram atbilstoši sadalījumam pa gadiem, ja sasniegti rezultatīvie rādītāji un iesniegti visi dokumenti atbilstoši līguma nosacījumiem. Taču, biznesa inkubatoram nesasniedzot rezultatīvos rādītājus 2012. un 2013.gadā (radāmo darba vietu skaits), LIAA sākotnējo līguma kopējo summu 2 735 729,46 EUR samazinājusi par 65355,87 EUR, tātad, līdz 2 670 373,59 EUR.

Prasītāja SIA /Nosaukums A/ uzņemta Valmieras Biznesa un inovāciju inkubatorā un 2014.gada 14.martā starp Valmieras Biznesa un inovāciju inkubatora operatoru SIA /Nosaukums B/ un SIA "/Nosaukums A/ noslēgts līgums Nr.2.3.3/14/06 (1.sēj.15.-36.lpp.).

Lai lemtu par prasības pamatotību, par uzņēmuma samaksātā priekšfinansējuma par saņemtiem pakalpojumiem piedziņu no operatora pamatotību, tiesai ir jākonstatē, vai pušu nodibinātās tiesiskās attiecības paredz biznesa inkubatora operatora pienākumu, nesaņemot finansējumu no LIAA, situācijā, kad kopējais finansējums samazināts, inkubatoram nenodrošinot jaunradītu darba vietu skaitu iepriekšējā periodā, apmaksāt inkubatorā esoša uzņēmuma veiktos maksājumus - priekšfinansējumu par uzņēmuma saņemtiem pakalpojumiem. Tiesas ieskatā pušu nodibinātās tiesiskās attiecības šādu biznesa inkubatora pienākumu neparedz.

Vērtējot operatora pienākumu apjomu, tiesa ņem vērā biznesa inkubatora dibināšanas mērķi, uzdevumu un tiesisko regulējumu, biznesa inkubatora operatora darbības, kā arī atbalsta izmaksas normatīvo regulējumu, iesaistīto pušu noslēgto līgumu saturu, līgumos pielīgto tiesību un pienākumu apjomu un līgumu noslēgšanas laikā pastāvējušos apstākļus.

Nav strīda par to, ka atbalsta summa, kuru prasa izmaksāt prasītāja, ir Eiropas komisijas ieviestais *de minimis* atbalsts jeb valsts piešķirts finansējums programmas "Uzņēmējdarbība un inovācijas" ietvaros, kas ir minimālais atbalsts uzņēmējdarbības attīstībai, konkurences celšanai, ko veido Eiropas Reģionālās attīstības fonda finansējums un valsts budžeta finansējums, kas tiek sadalīts biznesa inkubatora operatoru pakalpojumu sniegšanai.

Attīstības fonda darbības programma "Uzņēmējdarbība un inovācijas" radīta ar mērķi nodrošināt struktūrfondu un Kohēzijas fonda kvalitatīvu un efektīvu apguvi, valstij ar Eiropas Reģionālās attīstības fonda līdzfinansējumu sniedzot atbalstu, cita starpā, rosinot jaunu komersantu veidošanos un uzlabojot esošo komersantu konkurētspēju.

2008.gada 7.oktobra Ministru kabineta noteikumi Nr.835 "Noteikumi par darbības programmas "Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3.2.1. aktivitāti "Biznesa inkubatori"", kas regulē biznesa inkubatoru aktivitāti, īstenojot darbības programmu "Uzņēmējdarbība un inovācijas" Eiropas Savienības fondu vadības ietvaros, 40.3.punktā noteikts, ka biznesa inkubators atbalsta jaunus un nelielus komersantus to agrīnās attīstības stadijā ar ikdienas konsultācijām par pamata komercdarbības attīstības jautājumiem.

Savukārt biznesa inkubatora operators atbilstoši Noteikumu 40., 50.punktam ir persona, kas apsaimnieko biznesa inkubatoru un sniedz pakalpojumus inkubatorā iekļautajiem komersantiem, kuri saņem noteikumu 62. un 62.[1]pantā minētos pakalpojumus no biznesa inkubatora operatora vai no operatora piesaistītajiem izpildītājiem.

Noteikumu 64.punktā norādīts, ka komercdarbības atbalsts komersantam (biznesa inkubatora operatora sniegto pakalpojumu ietvaros, kā arī inkubatora darbības izmaksām) tiek sniegts saskaņā ar *de minimis* atbalsta nosacījumiem, kas noteikti Komisijas regulā Nr.1407/2013 un normatīvajos aktos par *de minimis* atbalsta piešķiršanu. Noteikumi arī paredz operatora tiesības noteikt proporcijas, kādās segt sniegto pakalpojumu izmaksas (63.punkts).

Tiesa secina, ka speciālais normatīvais regulējums neparedz gadījumus, kad biznesa inkubatora operatoram rastos pienākums segt pakalpojuma sniedzēju izmaksas inkubējamā uzņēmuma labā, jeb piedalīties ar līdzfinansējumu *de minimis* programmas realizēšanā.

Tāpat tiesa secina, ka biznesa inkubatoru darbību un *de minimis* atbalsta izmaksu kārtību regulējošie normatīvie akti neparedz biznesa inkubatora operatora pienākumu segt biznesa inkubatorā uzņemtā uzņēmuma izmaksas lielākā apjomā nekā piešķirts un saņemts *de minimis* atbalsts.

Normatīvais regulējums neparedz operatora pienākumu segt inkubatorā uzņemta uzņēmumu izmaksas no saviem līdzekļiem apmērā, kas pārsniedz kopējo biznesa inkubatoram piešķirto finansējumu arī tā samazināšanas gadījumā. Likums neuzliek pienākumu operatoram jeb uzņēmumam, kas nodrošina inkubatora pakalpojumus, sniegt finansiālu atbalstu cita, inkubatorā uzņemta uzņēmuma darbības nodrošināšanai. Gan no iepriekš norādītā biznesa inkubatoru dibināšanas mērķa un darbības uzdevuma, ņemot vērā, ka biznesa inkubators dibināts *de minimis* atbalsta programmas ietvaros, secināms, ka atbalstu inkubatorā esošajiem uzņēmumiem bija paredzēts izmaksāt tikai tādā apmērā, kas piešķirts kā kopējais finansējums atbalsta programmai, ko inkubators saņēmis *de minimis* atbalsta maksājumu ietvaros.

Prasītājas norādīto operatora pienākumu apmaksāt iztrūkstošo nesaņemto finansējumu tiesas ieskatā neparedz arī pušu nodibinātās līgumiskās attiecības.

Tiesa, tulkojot ar līgumu nodibinātos pienākumus, saistības un tiesības, ņem vērā Civillikuma 1508., 1509.pantā noteikto principu, ka saudzīgākam iztulkojumam, kurš vismazāk saista parādnieku (šajā gadījumā atbildētāju) ir priekšroka, ka darījumi, kas uzliek pienākumus, šaubu gadījumā iztulkojami par ļaunu tam, kurš attiecīgajā gadījumā ir kreditors (prasītājs) un kuram vajadzēja izteikties skaidrāk un noteiktāk.

Prasītāja nav līgumslēdzēja puse atbildētājas un LIAA noslēgtajā iepirkuma līgumā par biznesa inkubācijas pakalpojumu sniegšanu. Taču, lai noskaidrotu operatora atbildību *de minimis* finansējuma apgūšanā, tiesa vērtē arī šajā līgumā pielīgto operatora saistību un pienākumu apjomu.

Šī līguma priekšmets ir biznesa inkubatora operatora pakalpojumu sniegšana atbilstoši tehniskajai specifikācijai un iesniegtajam piedāvājumam (2.pielikums). Līguma 2.2.un 2.3. punktā norādīti biznesa inkubatora atbilstoši tehniskajai specifikācijai un finanšu piedāvājumam sniegtie minimālie un papildus pakalpojumi inkubatorā iekļautajiem komersantiem.

Arī šis līgums, tāpat kā iepriekš minētie normatīvie akti, norādot līguma slēgšanas mērķi - darbības programmas "Uzņēmējdarbība un inovācijas" aktivitātes "Biznesa inkubatori" ietvaros, "atbilstoši finanšu piedāvājumam" īstenošanu, neapšaubāmi norāda, ka biznesa inkubatora operators nodrošina pakalpojumus inkubējamajiem komersantiem *de minimis* atbalsta programmas un, tātad, pieejamā un iegūtā finansējuma ietvaros.

Turklāt secināms, ka šis līgums, paredzot pakalpojumu sniegšanu, kad tiek iesaistīts apakšuzņēmējs (līguma 7.punkts), slēdzot trīspusējus līgumus par papildus pakalpojumu sniegšanu, neregulē biznesa inkubatora operatora un biznesa inkubatorā uzņemtā uzņēmuma savstarpējās saistības, mantiskās attiecības. Tas norādīts arī biznesa inkubatora operatora uzraugošās LIAA vēstulē (2.sēj.19.lpp.).

Starp Valmieras Biznesa un inovāciju inkubatora operatoru SIA /Nosaukums B/ un SIA "/Nosaukums A/ noslēgtajā līgumā Nr.2.3.3/14/06 (1.sēj.15.-36.lpp.) paredzēts, ka operators nodrošina un uzņēmums saņem līguma 1.1. punktā minētos pakalpojumus, t.sk., telpu, darba vietu aprīkojuma nomu, telpu apsaimniekošanas pakalpojumus, sekretariāta pakalpojumus, interneta pieslēguma nodrošināšanu, telefona līnijas abonēšanu u.c. pakalpojumus. Līguma 1.2.punktā puses vienojušās, ka pēc uzņēmuma atsevišķa pieprasījuma operators var nodrošināt uzņēmumu arī ar citiem pakalpojumiem, kas nav iekļauti Pielikumā Nr.1, bet kuru izpildi operators var nodrošināt pats vai piesaistot operatora atzītu apakšuzņēmēju. Puses pielīgušas, ka par 1.2.punktā minētajiem pakalpojumiem uzņēmums un operators vienojas atsevišķi, 1.4.punktā paredzot trīspusēja līguma noslēgšanu, ja pakalpojuma izpildei operatoram nepieciešams piesaistīt apakšuzņēmēju.

Uzņēmuma un operatora noslēgtā līguma 2.punktā puses vienojušās par pakalpojumu izmaksu un norēķinu kārtību, paredzot, ka pakalpojumus uzņēmums izmanto saskaņā ar noteiktajiem izcenojumiem un ņemot vērā uzņēmumam noteikto atbalsta intensitāti. Līgumā noteikta sākotnējā intensitāte 80 % apmērā. Puses pielīgušas, ka par līguma 1.2.punktā noteiktajiem, tātad, pēc uzņēmuma pieprasījuma nodrošinātiem pakalpojumiem operators var piestādīt uzņēmumam priekšapmaksas rēķinu, kuru tas apmaksā ne vēlāk kā piecu dienu laikā pēc rēķina saņemšanas no operatora.

Puses parakstījušas arī pielikumus līgumam. Pielikuma Nr.5 vispārīgajos nosacījumos, atsaucoties uz Ministru kabineta noteikumiem un iepirkuma konkursa nolikumu, par uzņēmumu inkubēšanas kārtību (1.sēj.25.lpp.) nepārprotami inkubēšanas kārtība saistīta ar *de minimis* atbalsta programmu, atbalsta piešķiršanu un saņemšanu.

Tiesa nekonstatē, ka minētajā līgumā puses būtu pielīgušas operatora pienākumu apmaksāt uzņēmuma saņemtos pakalpojumus, nesaņemot attiecīgu finansējumu *de minimis* programmas ietvaros. Uzņēmuma vajadzībām pielīgtais un saņemtais pakalpojums tiesas ieskatā nav jāapmaksā biznesa inkubatora operatoram, par ko liecina arī tālāk minētā pušu rīcība un slēgtās vienošanās.

Uzņēmuma un operatora noslēgtajā, iepriekš minētajā līgumā noteiktajā kārtībā 2014.gada 10.jūnijā, 27.jūnijā un 9.jūlijā puses noslēgušas trīspusējus līgumus ar izpildītājiem - konsultatīvā pakalpojuma sniedzēju produktu receptūras izstrādei (1.sēj.38.-42.lpp.), tehnoloģisko konsultāciju un produkta pozicionēšanas tirgū un dizaina konsultāciju pakalpojumu sniedzējiem (1.sēj.45.-51., 53.-57., 60.-63.lpp.). Pēc iepriekš minēto darbu pabeigšanas puses parakstījušas darbu pieņemšanas - nodošanas aktus (1.sēj. 44., 52., 59., 65.lpp.).

Trīspusējos līgumos puses vienojušās, ka darbs uzskatāms par atbalsta pakalpojumiem (1.3.punkts), ka līguma darba izmaksas (izpildītāja un operatora darba daļa) tiek segtas no projekta "Valmieras Biznesa un inovāciju inkubators" līguma IEP-09/35 valsts atbalsta (*de minimis*) līdzekļiem, uzņēmumam maksājot līdzfinansējumu 20 % apmērā (3.2.2.punkts). Trīspusējo līgumu 3.1.punktos puses vienojušās par darbu kopējo izmaksu, nosakot izpildītāja (pakalpojumu sniedzēja) un operatora veikto darbu daļu un paredzot, ka darbs tiek apmaksāts kārtībā, operatoram maksājot izpildītājam tā veiktā darba daļu, visu 3.1. punktā minēto summu sedzot no projekta "Valmieras Biznesa un inovāciju inkubators", līguma Nr. IEP- 09,35, valsts atbalsta (*de minimis*) līdzekļiem. 3.3.punktā paredzēts, ka līdzmaksājumu 20 % apmērā no darba izmaksām uzņēmums apmaksā operatoram.

Ņemot vērā visus iepriekš minētos trīspusējos līgumus, 2014.gada 8. un 9.jūlijā ir noslēgti līgumi par savstarpējiem norēķiniem, kuru 2.punktā puses (prasītāja un atbildētāja) vienojušās, ka prasītāja maksā operatoram priekšfinansējuma maksājumu par pakalpojumiem un veikto priekšfinansējuma maksājumu operators atgriež uzņēmumam 5 darba dienu laikā pēc tam, kad LIAA ir atlīdzinājusi operatoram attiecīgo uzņēmumam sniegto pakalpojumu izmaksu daļu (1.sēj.66.-69.lpp.).

Pamatojoties uz minētajos līgumos paredzēto kārtību, prasītāja jeb uzņēmēja ir samaksājusi priekšfinansējumu 32757,61 EUR apmērā, ko prasītājas ieskatā neatgūtajā apmērā 26580,54 EUR (atbilstoši atbildētājas aprēķiniem 22797,61 EUR), ņemot vērā LIAA attiecināto un apstiprināto izdevumu summu un operatora samaksāto summu, prasa piedzīt no operatora.

Tiesa uzskata, ka pēc tam, kad uzņēmums, darbojoties biznesa inkubatorā, jau saņēmis atbalsta finansējumu 117 403,85 EUR apmērā, pēc tam, kad ticis samazināts kopējais atbalsta apmērs inkubatoram, ievērojot iepriekšējos gados nesasniegtos rezultātus, puses nepārprotami pielīgušas saņemto pakalpojumu apmaksas kārtību, tajā paredzot priekšfinansējuma atgriešanu tikai pēc finansējuma no LIAA saņemšanas, kas arī ir pamata nosacījums, kādā atbalstāmie uzņēmumi vispār saņem finansējumu no atbalsta fondiem.

Līdz ar to tiesa neuzskata, ka puses, arī savstarpēji saistoties, būtu paredzējušas kādus operatora pienākumus segt priekšfinansējumu no LIAA nesaņemtā finansējuma apmērā.

Nav pamata uzskatīt, ka puses, 2014.gada 14.marta līgumā nosakot uzņēmumam atbalsta intensitāti 80 procentu apmērā (līguma 2.1.punkts), būtu pielīgušas biznesa inkubatora operatora pienākumu nodrošināt atbalsta maksājumu

saņemšanu un izmaksu šādā apmērā jebkurā gadījumā, operatoram apņemoties atbalsta *de minimis* programmas ietvaros nesaņemšanas gadījumā to segt no saviem nevis līdzekļiem. Tulkojot šo līguma nosacījumu, noskaidrojot līguma noteikumu saistošo saturu, kas atbilst darījuma dalībnieku gribai tā noslēgšanas brīdī, tiesai nav pamata atzīt, ka operators būtu garantējis vai uzņēmies segt izdevumus tieši šādā apmērā. Līgumā intensitāte 80 procentu apmērā līgumā "tiek noteikta".

Tulkojot šo līguma nosacījumu tiesa ņem vērā, ka atbalsta intensitāte ir termins, kura skaidrojums rodams 2008.gada 7.oktobra Ministru kabineta noteikumu Nr.835 "Noteikumi par darbības programmas "Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3.2.1. aktivitāti "Biznesa inkubatori"" 63.punktā, proti, tas ir iespējamais lielākais pakalpojumu izmaksu segšanas no aktivitātes līdzekļiem apmērs, ko biznesa inkubatora operators var maksāt uzņēmumam, jeb proporcija, kas noteikta atbilstoši inkubatorā uzņemtā un darbojošās komersanta reģistrācijas laikam komercreģistrā un atbilstoši darbības laikam inkubatorā.

Arī operatora un LIAA iepirkuma līguma 3.5.punktā ir norādīts iepriekš minētajos noteikumos atlīdzināmo pakalpojumu izmaksu intensitātes sadalījums, paredzot, ka pasūtītājs jeb LIAA atlīdzina biznesa inkubatora operatoram biznesa inkubatorā esošajiem komersantiem sniegto pakalpojumu izmaksu daļu līdz iepriekš minētajos Ministru kabineta noteikumos paredzētajai intensitātei. Arī šajā līgumā operators nav apņēmies segt izdevumus paša noteiktās intensitātes apmērā neatkarīgi no saņemtā finansējuma.

Tulkojot noteikto atbalsta intensitāti kopsakarā ar operatora pielīgto saistību un veicamo maksājumu apmēru, tiesa ņem vērā, ka pakalpojumu sniegšana un to apmaksa notiek *de minimis* programmas ietvaros atbilstoši finanšu piedāvājumam un tamdēļ nevar secināt, ka operators būtu apņēmies nodrošināt finansējumu 80 procentu apmērā arī gadījumā, kad finansējums atbalsta programmas ietvaros nav piešķirts un nav saņemts.

Tiesa arī nekonstatē, ka lietā esošajos, iepriekš minētajos līgumos būtu pielīgta operatora atbildība pret inkubējamo uzņēmumu gadījumam, ja iepriekš inkubatorā esošu uzņēmumu vai operatora neveiksmīgas, nesekmīgas darbības dēļ tiek samazināts kopējais finansējums inkubatoram. Ne minētie normatīvie akti, ne līgumu nosacījumi neparedz prasītājas vēlamās sekas šādā situācijā, tās veikto priekšmaksājumu atgūšanu no operatora līdzekļiem.

Prasītājas veikto priekšmaksājumu par saņemto pakalpojumu nevar atzīt par uzņēmuma zaudējumu (līguma 5.1.punkts), kas radies operatora darbības vai bezdarbības rezultātā.

Pirmkārt, prasība par zaudējumu piedziņu tiesā nav celta.

Otrkārt, prasību par zaudējumu piedziņu nav skatījusi pirmās instances tiesa.

Treškārt, prasītāja arī nav norādījusi un nav pierādījusi nevienu no Civillikumā minētajiem priekšnosacījumiem zaudējumu atlīdzībai. Nav pierādīta zaudējumu jeb mantiski novērtējama pametuma esamība, ņemot vērā, ka pati prasītāja ir izvēlējusies saņemt pakalpojumus un arī saņēmusi tos pielīgtā apmērā. Nav norādīta un nav konstatējama arī kāda operatora prettiesiska vainojama rīcība, kāds prasītājas tiesību līgumisks vai ārpuslīgumisks aizskārums, kā rezultātā pienāktos atlīdzība no atbildētāja. Nav norādīta un nav konstatējama normatīvos aktos paredzēta operatora atbildība pret inkubatorā uzņemtu uzņēmumu prasītājas vēlamajā apmērā.

Tiesas ieskatā nav arī pamata uzskatīt, ka saņemtais papildus finansējums 2046,52 EUR sadalīts nepareizi, ievērojot norādīto, par ko nav strīda, ka tas ticis sadalīts proporcionāli inkubatorā esošo uzņēmumu paredzētā atbalsta lielumam, prasītājai izmaksājot 677,53 EUR. Turklāt prasītāja arī nav norādījusi, kādam tad, tās ieskatā bija jābūt taisnīgam šī finansējuma sadalījumam, kāpēc tai izmaksātais apmērs nav pareizs.

Apelācijas sūdzībā norādīts uz netaisnīgu finansējuma sadali starp uzņēmumiem. Neminot šādu argumentu celtajā prasībā, prasītāja arī nav norādījusi uz apsveramu likuma vai līguma pārkāpumu, kas radītu prasītājas vēlamās sekas atgūt samaksāto priekšmaksājumu pilnā apmērā no operatora šajā gadījumā, to arī nepamatojot ar attiecīgiem aprēķiniem.

Tiesa ņem vērā, ka SIA /Nosaukums A/ iestājusies biznesa inkubatorā tā darbības beigu posmā, kad, biznesa inkubatoram nesasniedzot rezultatīvos rādītājus iepriekšējos gados - 2012. un 2013.gadā (radāmo darba vietu skaits), LIAA sākotnējo līguma kopējo summu 2735729,46 EUR samazinājusi par 65355,87 EUR. Līdz ar to inkubatora sniegtie pakalpojumi 50339,20 EUR apmērā (bez PVN) netika apmaksāti, jo tie pārsniedza līguma kopējo summu, kas tiesas ieskatā arī bija pamatots iemesls, kamdēļ biznesa inkubatora operators neizmaksāja nesaņemtos *de minimis* atbalsta līdzekļus uzņēmumam.

Nav pamata uzskatīt, ka finansējuma samazinājums būtu sods biznesa inkubatora operatoram par fondu apguves uzdevumu neipildi, kā rezultātā rastos pienākums nepiešķirto finansējumu segt no saviem līdzekļiem. Tādu operatora pienākumu neparedz ne normatīvie akti, kas regulē operatora darbību, ne operatora noslēgtie līgumi.

Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, veltā prasība ir pilnībā noraidāma.

Ar lietas vešanu saistīto izdevumu advokāta palīdzības samaksai atlīdzināšanas apmēru noteic Civilprocesa likuma 44.pants. Panta pirmās daļas pirmā punkta b) apakšpunktā noteikts, ka atlīdzināmi izdevumi advokāta palīdzības samaksai to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*, ja prasībai ir mantisks raksturs un prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57000 *euro*. Panta trešā daļa noteic, ka, ja prasība noraidīta, ar lietas vešanu saistītos izdevumus piespriež no prasītāja par labu atbildētājam.

Tiesa ņem vērā, ka prasība tiek noraidīta pilnīgi un ņem vērā prasības summu 26580,54 EUR, kā arī ņem vērā, ka atbildētājas advokāta pārstāvību gan pirmās, gan apelācijas instances tiesās apliecina izdots un lietā esošs orderis.

SIA /Nosaukums B/ samaksājusi izdevumus advokāta palīdzībai pirmās instances tiesā 1753,29 EUR (1.sēj.122.-123.lpp., 157.-159.lpp.). Civilprocesa likuma 44.panta ceturtā daļa noteic, ka gadījumā, ja prasība izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra, tātad atlīdzināma advokāta palīdzības apmaksa pirmās instances tiesā tikai 1425 EUR apmērā (50% no 2850 EUR).

Par advokāta palīdzību apelācijas instances tiesā atbildētāja samaksājusi 889,35 EUR (1.sēj.153.-156.lpp.), kas pilnā apmērā piedzenama no prasītājas.

Līdz ar to no prasītājas par labu atbildētājai piedzenama kopējā samaksa advokāta palīdzībai 2314,35 EUR apmērā.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta nosacījumiem par labu valstij no prasītājas piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu apelācijas instancē saistītie izdevumi 1,12 EUR.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-192., 199., 432., 434.pantu, tiesa

N O S P R I E D A

pilnīgi noraidīt SIA /Nosaukums A/ prasību pret SIA /Nosaukums B/ par parāda 26580,54 EUR piedziņu.

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, izdevumus advokāta palīdzības apmaksai 2314,35 EUR (divi tūkstoši trīs simti četrpadsmit eiro 35 centi).

Piedzīt no SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 1,12 EUR (viens eiro 12 centi), samaksu veicot, norādīt saņēmēju: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, konta Nr./konta numurs/, saņēmēja banka: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, un norādīt datus personas vai lietas identificēšanai.

Noteikt sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienu termiņu no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā Civilprocesa likuma 451., 452.pantā minētajos gadījumos, iesniedzot kasācijas sūdzību Vidzemes apgabaltiesā 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Z.Cera

Tiesnese S.Bakmane

Tiesnesis M.Lapiņš